

Kürdistanlı Komünistler olarak

TESPİT - HEDEF - TALEPLERİMİZ

(2023 SEÇİM DEKLARASYONU)

...an yekîti...

Web: <https://kurdistankomunistpartisi.com/>

E-Posta: kurdistankomunistpartisi@gmail.com

Twitter: [@kkpkurdistan](https://twitter.com/kkpkurdistan)

Facebook: [Kürdistan Komünist Partisi - KKP](#)

Youtube: [KKP Partiya Komunîst a Kurdistan](#)

Kürdistanlı Komünistler olarak:

TESPİT, HEDEF VE TALEPLERİMİZ **(2023 SEÇİM DEKLARASYONU)**

Öncelikle halk 2023 seçimlerine Pazarcık-Elbistan depreminin büyük yası ve öfkesi altında giriyor. Ölü sayısı son resmi rakamlarla 50 bini geçti dendi ama felaketin boyutu devletin resmi rakamlarından çok daha fazla. Diyarbakır'dan Cinderes'e, onlarca ili kapsayan geniş coğrafyada hayatlarını kaybedenlerin ailelerine başsağlığı ve yaralılara acil şifalar diliyoruz. Halkımızın, halklarımızın başı sağ olsun, büyük geçmiş olsun! Acılar ne tarif edilebilir ne de taşınabilir boyutta. KKP olarak depremin ilk on gününde gördüğümüz, yaşadığımız acılar ve dehşet verici manzaraları tarif etmek mümkün değil. Elbette depremi engelleyecek bir güç veya teknoloji üretilmez fakat depremlerin halklar üzerindeki yıkıcı sonuçlarını en aza indirmek mümkün! Başta Japonya'da bunun örnekleri var.

Bu felaketin sonuçlarının ağır yaşanmasının sorumlusu elbette ki 20 yıldır kesintisiz iktidarda olan AKP hükümetidir. Sınırsız rant hırsına dayalı uygulanan neoliberal politikalar, halka tafisi olmayan ölümcül bir fatura ödedi. Bilimden uzak, devlet kurumlarının içini boşaltan, planlama ve kamu yararından kopuk sermayenin, özellikle büyük tacir-tüccarın çıkarlarını esas alan politikaların izlenmesidir. Bu politikaların sonucu olarak depremle birlikte Devlet enkazın altında kalırken, halk ise altından yıllarca kalkmayacağı darbeler aldı.

İlk günlerde Devlet, AFAD, Kızılay yoktu, geldiğinde de eli boş geldi. Enkazın başında bekleyen öfkeli vatandaşın «Devletsiniz ya, bir vinç bile getiremiyorsunuz değil mi?» diye bağırdığı gibi! Deprem bölgesinde, halk yanında devleti değil farklı halkları, milletleri gördü. Halkların büyük seferberliğine şahit olduk. Devlet ve elbette Cumhuriyet İttifakı, halkın öfkesini dile getirenlere, stadyumlarda yükselen “hükümet istifa” seslerine “not alıyoruz” deyip sopa göstereceğine aynayı kendine tutmalıdır. Halkın öfkesine sopa göstermek acizliktir. Yunanistan’da tren kazası sonucu ulaştırma bakanı istifa ediyor ama Türkiye’de yüzyılın depremiyle 50 bin ölü var bir memur bile istifa etmedi.

KKP olarak dayanışmayı sürdürdük, sürdüreceğiz!

KKP, ülkede ve yurtdışında merkezi olarak koordine edilmiş bir çalışma yürüttü, yürütüyor. KKP merkezi ekibi depremin üçüncü günü çadırlarla birlikte Adıyaman’a ulaştı. Çadırlardan birini halka yemek-çay yapıp dağıtacağımız mutfak, diğerini yatmak için kurduk. Ve depremin ilk anından itibaren “şimdi dayanışma, şimdi halka dokunma zamanı” dedik ve dokunduk. Komünist parti ve işçi sınıfının bilinç ve sorumluluğuyla davrandık. KKP depremzede bir parti olduğu halde (Antep, Maraş, Diyarbakır, Malatya, Adıyaman, Urfa’da onlarca, yüzlerce yakınlarımızı, dostlarımızı, yoldaşlarımızı yitirdik.) ilk günden halkımızın yanında olduk, olmaya devam edeceğiz.

Halkların büyük dayanışma seferberliğinin ürettiği, üreteceği enerjiyi, haklı öfkesiyle birleştirerek Mayıs seçimlerinde Cumhuriyet İttifakını sandığa gömebiliriz. Aynı dinamiği sömürgeci rejime karşı sokakta ve Mecliste mücadelenin kaldırıcı haline getirebiliriz. Neyle? Devrimci önderlikle, ulusal demokratik güçlerin ortak mücadelesiyle başarabiliriz.

2023 seçimleri birçok açıdan önceki seçimlere göre önemli. Kürt halkı, Türkiye işçi emekçileri için siyasi, ekonomik olarak hayati önemde. Başta anayasa olmak üzere rejimin ırkçı-tekçi yapısıyla ve halkımıza, işçi emekçilere kan kusturan Cumhuriyet İttifakıyla hesaplaşma yılı olacağı gibi, iktidara talip Millet İttifakının üzerinde de sokak ve Mecliste demokratik basınç kurabilmek açısından önemli olacak. İktidar ve muhalefetiyle sistemin partileri açısından da önemli çünkü Cumhuriyet İttifakının başkanlık sisteminin devamı, Millet İttifakının ise

parlamentar sisteme dönüş için 2023 seçimleri belirleyici olacak.

Dahası Türk rejimi açısından da önemli çünkü 2023 seçimleri aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. kuruluş yıldönümüne denk geliyor. 2023 seçim stratejisini kendisi açısından varlık-yokluk üzerinden kurmuş olan Cumhur İttifakı kendi bekasını, devletin bekası olarak topluma sunmak ya da devletin "Ulusal Güvenlik Konsepti" ile uyumlu kılmak için özel bir çaba da harcıyor. Öyle ki Türk devletinin "Ulusal Güvenlik Konsepti" gereği Kürde karşı çoktandır ilan ettiği "ikinci milli kurtuluş savaşını" kendisi için iktidarda kalmanın savaşına dönüştürmek istiyor.

2023 seçimlerinde KKP olarak ne yapacağız?

Kürdistan ulusal demokratik güçleri ne yapmalı?

I – KKP, öncelikle seçim mücadelesini halkımızın ulusal kurtuluş ve sosyalizm mücadelesi stratejisinin bir parçası olarak ele alır ve sürdürür. Seçimler, stratejik yönelimimizde mücadele araçlarından biridir ve elbette önemlidir. Siyasal duyarlılığın arttığı, her sınıf ve katmanın kendi talep ve hedefleri uğruna hareketlendiği seçim atmosferini, tüm gücümüzle halkımızın ve işçi sınıfının lehine sonuçlar üretmek için mücadele edeceğiz.

II – AKP, iktidarı ve Kürt meselesini ne bırakabiliyor ne de sürdürebiliyor

AKP ve Erdoğan, kesintisiz 20 yıllık kendi iktidarlarının birikmiş siyasal, ekonomik, kültürel sorunlarını sırtlamış olarak 2023 seçimine giriyor. Sorunların anası olan Kürt meselesi ağırlaştı öyle ki tutsa tutamıyor, bıraksa bırakamıyor. Sermayenin rüyası olan AB'ye üyelik rafa kaldırıldı. Siyasi istikrar tek adam rejiminin polis devletiyle ancak sürdürülebilir hale getirildi! 20 yılın sonunda Kürt halkı ve işçi emekçilerin gözünde öne çıkan iki şey var; ağırlaşan ekonomik kriz ve siyasal başarısızlıklar ile kendi hukukunu bile tanımayan tek adam rejiminin despotik iktidarının halklara nefes aldırmayan baskı ve icraatları. Erdoğan iktidarı yolun sonuna geldi hatta iktidar artık ateşten gömleğe dönüşüyor Erdoğan için. Sürdürmek bir dert bırakmak iki dert misali iki arada bir derede sıkıştı. Ama bu köklü açmazlara rağmen yine de iktidarda kalabilmek için her yol mubah siyasetini izliyor. Çünkü Erdoğan Meclis'te muhalefet koltuğuna oturmak istemiyor!

III – Cumhuriyet’in seçim stratejisi, içeride-dışarıda halkımızın kazanımlarını yok etmeye odaklı!

Cumhuriyet İttifakı seçim stratejisini; içeride ve dışarıda savaş konsepti üzerine kurduğunu ilan ediyor. Bu ilan ile içeride-dışarıda baskı ve savaş politikalarını derinleştiren bir seçim stratejisinin izleneceği hatırlanmaya başladığı görülüyor. Bunu en net olarak, Taksim İstiklal Caddesinde yaşanan katliam üzerinden alelacele içeride ve sınır ötesinde Kürt halkının siyasal dinamiklerini ve kazanımlarını açıkça saldırı hedefleri haline getirmesinden gördük. HDP İstanbul İl Eş Başkanına alenen atılan tokat, yasal Kürt siyasi partilerine kapatma davaları, başlatılan arama ve gözaltılar üzerinden de nereye varılacağı kestirilemeyen saldırıların derinleştirileceği görülüyor. Bizzat iktidar tarafından siyasal iklim zehirlenerek seçim güvenliği tehlikeye atılabilir. Yani Kürdistan ve Türkiye halkları seçimde tuzun kokması durumuyla yüz yüze gelebilir. Çünkü seçim güvenliğini sağlamakla yükümlü olan iktidar; 2015’te yenilenen Kasım seçimleri öncesinde yaşanan ve süreci terörize ederek zehirleyen siyasal iklim benzeri bir durumu yaratacağının önemli işaretlerini şimdiden veriyor. Kısacası “ya tuz kokarsa” yani seçim güvenliğini sağlamakla yükümlü iktidar, seçim güvenliğini tehlikeye atan politikaları derinleştirirse kaygısı, bütün ulusal demokratik güçleri, Türkiye demokrasi dinamiklerini şimdiden sarmış durumda. Yaklaşan 2023 seçimlerinde en büyük risk budur!

Cumhuriyet İttifakının; Kürt ulusal demokratik dinamiklerine ve Türkiye devrimci güçlerine açık fiziki saldırılarla yetinmeyerek halklar ve inançlar arası nefret söylemi ile kutuplaştırmayı derinleştiren bir siyaset izleyeceği de icraatlarından belli. Kürt halkına her yerde, her platformda sergilenen düşmanlık ve seküler yaşama karşıtlık üzerinden topluma pompalanan laik-muhafazakar karşıtlığı vb. ile derinleştirilmek istenen kutuplaşmadan medet umuluyor.

Yani seçim sürecinde siyasal iklim, şiddet-terör sarmalına alınarak yaratılacak kaos ortamında sandığa gidilmek isteniyor. Başta Kürt siyasetine genelde devrimci demokratik güçlere yapılan hukuksuz saldırı ve gözaltılarla seçim öncesi mıntıka temizliği hedefleniyor. Ama hayat planlara, siyaset mühendisliğine bugüne kadar sığmadı, sığmaz. Taksim katliamı ters tepti, tepiyor. Değişim dinamiklerini sindirme, dağıtma saldırılarına karşı direniş sürüyor. Güney ve Batı Kürdistan’a

saldırı hesapları tutmuyor ve çözümsüzlük derinleşiyor. Bütün bu hesapları boşa çıkaracak olan direnişi büyüteceğiz.

IV – Özerk Rojava ve Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin kazanımlarını korumak hepimizin ortak görevi olmalıdır!

Yaklaşan seçimlerde Kuzey Kürdistan siyaseti; Rojava Özerk Yönetimi ile Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne yönelik yıllardır süren ve başta Türkiye ile olmak üzere giderek işgal içinde işgale dönüşen sömürgeci-statükocu devletlerin saldırısına karşı mücadeleyi geliştirmeli. İki parçadaki Kürt kazanımlarına karşı plan ve oyunları boşa çıkarmayı hedeflemelidir. Nasıl ki Cumhur İttifakı; resmi ve fiili federal statü sahibi iki Kürdistan parçasındaki halkımızın kazanımlarını yok etmeyi hedefliyor ve bu hedef üzerinden seçim kazanmayı planlıyorsa; Kürt siyaseti olarak bizler de saldırının hedefindeki iki parçanın statüleri başta olmak üzere kazanımlarını korumayı mücadelemizin önemli görevlerinden biri olarak görmeliyiz. İran ile Türkiye'nin iki Kürdistan yönetimini doğudan ve kuzeyden, ülke ve uluslararası hiçbir hukuk normunu tanımadan kuşatıp ortadan kaldırmayı hedef haline getirmelerini; bu amaçla Irak ve Suriye sömürgeci rejimleriyle danışıklı dövüş içinde hareket etmelerini; Rusya ile Kürt kazanımları karşıtı geliştirilen kirli pazarlıklarını teşhir eden bir mücadeleyi geliştirilmeliyiz.

Seçim sürecinde Doğu Kürdistan ve İran halklarının süren ayaklanmasının sesi olup dayanışma geliştirmek bir diğer önemli görevimiz. Teokratik despot rejimin, hakların demokratik direnişini, özellikle kadınların özgürlük için meydanlara akan direnişlerini kanlı katliamlarla ve hatta alçakça yöntemlerle öldürerek bastırma arayışını ve keyfi idamlarla gerçekleştirdiği cinayetlerini teşhir etmek seçim sürecinde mücadele hedeflerinin bir diğeri olmalıdır.

V – Millet İttifakı; Kürt halkına “demokrasinin nimeti bana, külfeti sana” diyor!

Sistem içi muhalefeti temsil eden Millet İttifakı açısından da 2023 seçimleri önemli çünkü eğer bu seçimde Cumhur İttifakını sandıkta yenemezse Altılı Masa tıkanır hatta dağılıbilir. Bu seçimin kendileri için böylesine önemli olmasına, ekonomik krizin kendileri lehine çalışıyor olmasına ve de ekonomik kriz ile siyasal baskıların yarattığı öfkeyle sokakların, işletmelerin iktidara tepki yüklü olmasına rağmen

Millet İttifakı sokağa inip iktidarı sıkıştırmaya cesaret edemiyor. Çünkü sokak ve mahallenin birikmiş özgürlük, demokrasi özlem ve öfkesi “elimi yakar” diye korkuyor. Millet İttifakının sıkıştığı ikilem tam anlamıyla şudur; halkların, toplumun özgürlük, adalet, demokrasi özlem ve öfkesini arkalamak istiyor ama “ya beni aşır devletın bekasını tehdit eder hale gelirse ya bölücülük bundan yararlanırsa” şeklinde özetlenebilecek devleti kollama ve koruma kodlarının kırmızı çizgilerine takılıp sünepeleşmekte.

Kürt halkı ile siyasetinin; geçmişte olduğundan daha fazla 2023 seçimlerinin belirleyicisi olacağı açık olup siyaset ile ilgili herkes bunun farkında. 2019 yerel seçimlerinde Kürt halkının desteğiyle başta üç büyük kent olmak üzere yerel iktidarı kazanan Millet İttifakı da bunun farkında ancak amiyane tabirle çok ucuz politika izliyor. Öyle ki Kürtlerden destek istiyor ama Kürt halkının talepleriyle yüzlemeyi göze almıyor! Yani Türkiye’de 100 yıldır süren iktidar-muhalefet tahterevalisinde, Kürtlere yüklenen misyon; “demokrasi yükünü omuzla ama demokrasi nimetinden yararlanma” siyasetini Millet İttifakı bu seçimde de sürdürmek istiyor yani “alavere dalavere Kürt Mehmet nöbete” demek istiyor ama Kürt halkı ve dinamikleri bu kez “yağma yok nöbete gitmeyeceğiz, önden siz buyurun” diyerek buna izin vermeyecek, vermemelidir.

Kürdistan meselesine yaklaşımları, devletin çizdiği sınırların içerisinde sıkıştırılmış durumda. Yani bir yaklaşıma sahip değiller. Özgür demokratik Kürdistan başından beri demokratik Türkiye’nin ön şartıyken Millet İttifakının açıklanan anayasa taslağında Kürt meselesi ve çözümü yok. Çözümü bir yana Kürdün adı bile yok. “Demokratik Türkiye kuracağım” diye yola çıkan bu yolda çok gürültü çıkaran Altı Masa taslağında doğru-yanlış çok şey var ama 150 yıllık Kürt meselesi yok!

VI – Temel hak ve özgürlükler yok edildi: Kürt halkı, halklar nefes alamıyor!

2023 seçimlerine kısa bir süre kalırken, Kürt halkına ve siyasal dinamiklerine yönelik olağan hale getirilen kayyım atama ile irade gaspına, hiçbir yasa-hukuk tanımayan baskılara, çat kapı gözaltılara ve yaşlı nenelerin kollarını arkadan alenen büküp sürükleyen polis şiddetine, Kürt partilerine kapatma ve keyfi baskılara, cezaevlerinde

kimileri alenen işkence sonucu kimileri ise şüpheli olarak artan ölümlere, Türkiye genelinde temel hak ve özgürlüklerin tırpanlanması da eklenince nefes almak zorlaşıyor. Tam bir polis devleti uygulamaları. Türk devletinin 100 yıldır “devletin bekası”nı esas alarak demokrasiyi, temel hak ve özgürlükleri ağır baskı altına almasının temelinde Kürdistan meselesinde izlediği güvenlikçi politikalar yatıyor.

AKP'nin “asimilasyonu bitirdik” söylemi de koca bir yalan. Tersine asimilasyon ağırlaştırılıyor. Kentlerimizde hatta artık köylerimizde Kürt halkının iletişim dili Türkçe oluyor. Kürtçe konuşmak siyaset kadrosu ile sınırlı dar bir koridora sıkışıyor. Sadece sokak ve ticaret dili değil ev içinde de Türkçe artık belirleyici.

Alevi halkının iradesine rağmen Cem Evlerine devletin tepeden kimlik dayatması, İstanbul Sözleşmesi'nden çıkılmasıyla kadınlara yönelik artan erkek şiddeti, cinayetler, istismar ve tecavüzler... Kürdistan ve Türkiye halkları, özelde kadınlar yıllardır despot rejimin uyguladığı bu baskı cenderesini artık taşıyamıyor, taşımamalıdır.

2023 seçimleri, dünyada benzeri bulunmayan bu tek adam rejiminin aşılması yönünde Kürdistan ve Türkiye halkları için önemli bir fırsat. Kürdistan'a statü, Türkiye'ye demokrasi olarak özetlenebilecek üst başlık altında somut mücadele hedefleri etrafında halkların ortak mücadelesi, tek adama dayalı despot rejiminin aşılmasının en büyük kaldıraç haline gelebilir, getirmeliyiz.

VII – Sömürgeci rejim, Kürdistan'da sivil ayağını güçlendirme arayışında!

Devlet aklı 2023 seçimlerinde Kürdistan'da kaybedecek olan AKP yerine bir başka sistem partisinin o boşluğu doldurmasına odaklı çalışıyor. Devletin bu yaklaşımı yeni değil kurulduğundan bu yana böyle devam etmiştir. Devlet diyor ki “Kürdistan'da benim sivil ayaklarım olan partilerin halk desteği olmazsa ben sadece asker, polis, istihbarat ile orada var olamam.” Bundan hareketle devlet, bir süredir Kürdistan'da AKP'den kopacak oyları belli bir adrese yönlendirme içerisinde. Bu yönlendirme adresi bugün CHP olarak gözüküyor. CHP de buna hazırlanıyor. Ancak ne Cizre'de açtığı beyaz masasında ne Kürdistan Bölgesi'ni ziyaret etmesinde ne de “İkinci Yüzyıl Vizyonu” belgesinde Kürtler ve hakları yok! CHP, 1923'ün CHP'sidir. Kürdistan meselesin-

de, birinci yüzyıl kodlarını ikinci yüzyılda da koruyarak sürdürmek istemektedir. Kısacası mesele Kürtler/Kürdistan olunca iktidar partisi AKP'nin anayasa değişikliği taslağında da muhalefet partisi CHP'nin Vizyon Belgesi'nde de Kürdün adı yok!

VIII- Ekonomik kriz, işçi emekçileri vuruyor!

2023 seçimlerinin bir diğer önemli belirleyeni ekonomik kriz olacak. Küresel olarak ağırlaşan ekonomik krizle paralel Avrupa başta olmak üzere grevler de yaygınlaşıyor. Çünkü kapitalizmin derinleşen yapısal, ekolojik ve uygarlık krizleri Rus-Ukrayna savaşıyla yeni bir boyut kazanıyor. Savaşın nereye evrileceği belirsizliğinin yarattığı jeopolitik istikrarsızlık; derinleşen enerji krizi ve tırmanan enflasyon, artan faiz oranları; ekonomide pandemi ile başlayan küresel durgunluğun ABD, İngiltere, AB gibi küresel kapitalizmin merkezlerinde, Rusya-Ukrayna savaşı ile birlikte büyümesiyle küresel resesyonun da ayak sesleri duyuluyor.

Bunlar kapitalizmin küresel krizinin öne çıkan bazı sonuçlarıdır.

Ekonomik kriz, kimin için neyi ifade eder? Reel üretim yapan kapitalistler için, işçi emekçi halkın alım gücünün düşmesi nedeniyle ürettiğini yeterince satamadığından kâr marjının azalmasını; hükümet için, seçimde oy desteğinin düşmesini; işçiler, yoksullar için açlık ve sefaletin ağırlaşmasını ifade eder! İşçiler, genelde ücretliler artan enflasyonla düşen alım güçlerini artırmak için grevlerle sokaklara iniyorlar. Son aylarda ABD, Britanya, Almanya, Fransa, İspanya, Portekiz, Hollanda ve Yunanistan'da ücretliler grevlerle yaşamı durdurarak hükümetleri uyarmaktalar. Fransa'da barikat savaşına dönüşen işçi sınıfının grev ve isyanı bu süreçte daha da radikalleşeceğinin işaretlerini veriyor. Türkiye grev yoksunu adeta. Bu hem işçilerin sendikalaşma oranının çok düşük olmasının hem başta TÜRK-İŞ gibi mevcut sendikaların emekten çok sermaye yanlısı tutumlarından hem de komünist hareketin zayıflığından kaynaklanıyor.

Batıdaki siyasi iktidarlar, artan enflasyon ve zamlarla daha fazla yoksullaşan işçi emekçilerin sokağa inceklerinin farkındalar. Hem bunu hem de resesyonu önlemek için işçilere, emeklilere daha fazla alım gücü sağlayarak piyasaları canlandırmak istiyorlar. "Almanya son bir yılda bunun için gayrisafi yurtiçi hasılasının (GSYH) %7'si olan 264

milyar Euro harcadı". En son "vatandaşlarının hesabına 300'er Euro yatırdı". Yani vatandaşın alım gücünü artırmak için para dağıttı. İtalya ve Hollanda ise "GSYİH'nin %5'ini vatandaşa enerji desteği olarak verdi. AB'de toplam destek GSYİH'nin %3'ü olan 600 milyar Euro'dan fazla". Ancak bu yardım paketleri işçi ve yoksulların dertlerine asla çare olmadılar, olamazlar da.

Türkiye özelinde ekonomik krizin verileri çok daha vahim. Türkiye'de süren ekonomik krizin birden çok nedeni var ama en önemli belirleyeni içeride ve dışarıda Kürt karşıtlığı üzerinden sürdürülen savaş siyasetinin maliyetidir. Çünkü krizin göstergelerinden biri olan enflasyon ve işsizlik oranları AB ile kıyaslanamaz düzeyde yüksek. Özellikle Kürdistan kentlerinde herhangi bir iş kolunda açılan 100-200 kişilik işçi kadrosu için 80 hatta 100 binin üzerinde başvurunun yapılması işsizlik durumunu çıplak olarak izah eder. Toplumun ezici çoğunluğu yoksulluk ve önemli kısmı açlık sınırının altında yaşıyor.

Asgari ücret son zamla 8500 liraya çıkarıldı ama bu haliyle bile hem açlık sınırının altında hem de gelen zam zinciriyle hızla eriyecek. Fakat buna karşın banka kârları %400 arttı! Demek ki ekonomik kriz; sermayeyi değil işçi ve yoksulları vuruyor. Ve AKP iktidarı yıllardır izlediği bu politikalarla, Türkiye'de ucuz emeğe dayalı ihracat ve birikim modelini geliştiriyor.

Kimse AKP'nin "ekonomi büyüyor, ihracat patlıyor, dünya liderleri arasında yer alıyoruz" palavralarına bakmasın. Türkiye ihracatının en büyük girdisi ucuz emektir. Ayrıca ihracatın içerisinde yüksek teknoloji ürünleri ancak yüzde iki ve bu yüzde ikinin tanımı bile kuşkuludur. Türkiye'nin büyük sermaye grupları içinde bilgi ekonomisine dolayısıyla yüksek katma değere sahip bir tek Apple, Microsoft, Google vb. şirketler yok. AKP 20 yıldır iktidarda, halen Batının 140 yıl önce yaptığı otomobili şimdi yapıyorum diye övünüyor. Yani halen ekonominin motoru otomotiv, beyaz eşya, metalürji gibi katma değeri düşük metal, tekstil, çimento gibi sektörler ile sınırlı. Ayrıca AKP iktidarının "büyüme" faturasının bir diğer sonucu, kentlerin betonlaşması ve çevrenin, doğanın talanıdır.

Türkiye ekonomisi bugün iki yakasını bir araya getiremiyor, cari açık sürekli büyüyor, bütçe açıkları yeni borçlanmalarla kapatılıyor. Öyle ki CHP lideri bile bu durumu 10 Ekim 2022'de; "Her şey bu ikti-

darın ekonomiyi bitirmesiyle başladı. Hazineyi boşalttılar, ekonomiyi çöktürdüler, tüm kaynaklar tükenince de iktidarda kalmak için çok kirli bir oyuna girdiler... Her türlü kara paranın ülkeye girmesine göz yumdular. ‘Getir, nereden getirirsen getir, kaynağını sormayacağım’ dediler ve bu kirli parayı yani milyar dolarları, yani uyuşturucu paralarını Türkiye’nin cari açığının finansmanında kullandılar” diyecekti.

Bütün mesele komünist hareketin, seçim süreci ve sonrasında bu krizde emeğin kapitalizme karşı örgütlü mücadelesini geliştirmek.

IX – Kürt siyaseti ya ulusal ittifakı kuracak ya da kaybedecek!

Ulusal ittifakın her parçada ve parçalar üstü kurulup kalıcılaştırılmasının önemini, bütün partilerimiz ve siyasi kadrolarımız sıkça belirtip savunur ama bunun gerektirdiği adımları atmaz. Türk siyasetinde; Avrasyacı-Batıcı, laik-teokratik, milliyetçi-faşist, liberal-sosyal demokrat... partiler ekonomik, sosyal, siyasal konulardaki farklılıkları üzerinde tartışır hatta kavga ederler. Ama Türk rejiminin “ulusal güvenlik konsepti” konusu olan Kürt ve diğer ezilen halklarla ilgili asla “farklıyız” demezler çünkü devletin “kırmızı çizgisini” aşma da hemfikirler.

Çağrımız şudur; Kürt partilerinin de ulusal kurtuluş mücadelesinin çözümlenmesi gibi ortak paydada buluşmada asla aşamayacakları kırmızı çizgileri oluşturalım. Bu bakışla KKP olarak; Kürdistan Bölgesel Yönetim ile Özerk Rojava yönetimlerine yakınlaşın, ulusal birliği geliştirin çağrısında bulunuyoruz. Kuzey Kürdistan’da Ulusal Birliği yaratmak ve kalıcılaştırmak hedefiyle sürdürdüğümüz İttifak çalışması hedefine varmada, şu veya bu nedenle tıkanmışsa o çalışmada ısrar etmek yerine kalıcı birliğe varmanın farklı yol ve yöntemleri üzerinde durup çıkış aramalıyız. KKP olarak bu konudaki görüş ve önerilerimizi birlikte yürüdüğümüz partilerle paylaşacağız. Çünkü Kürt siyaseti ya ulusal ittifakı kuracak ya da kaybedecek. İkilem budur.

KKP; bu temel ekonomik, siyasal, sosyal durumdan hareketle, Kürdistan ve Türkiye özgürlük-demokrasi güçlerin seçim sürecinde aşağıdaki hedefler uğruna birlikte mücadeleye ÇAĞIRIR!

Kürdistan siyaseti ve Türkiye demokrasi güçleri:

Kendi öz gücünü ortaya çıkarmalı ve bunun üzerinden hedef belirlemeli. Sokaktaki demokratik irade, Mecliste güçlü bir grupla de-

mokratik basıncı tamamlayacak bir güce dönüşebilmeli. Bu yaklaşımla seçim sürecinde, ulusal özgürlük ve demokrasiye ilişkin kendi talep ve hedeflerini ortaya koymalı. Bunun üzerinden Kürdistan ulusal demokratik güçleri ile Türkiye demokrasi dinamikleri ortaklaşmalı.

a – Siyasal mücadele hedefleri,

Kürt partileri ortak bir tutumla aşağıdaki ulusal demokratik mücadele hedeflerini seçimlerde öne çıkarıp gündemleştirmeli.

- İlkokuldan üniversiteye anadilde eğitim,
- Anayasa'nın değiştirilemez ilk üç maddesinin iptal edilmesi,
- Kürt milletinin varlığı ve haklarının Anayasada yer alması,
- Kürdistan'a statü
- Özerk Rojava ve Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne karşı işgal ve saldırıların sonlandırılması...

b - Temel hak ve özgürlükler alanında

- Sandıktan çıkan Kürt halkının iradesinin amasız fakatsız tanınması, kayyım atama siyasetinin mahkum edilerek sorumlularının yargılanması,

- Kürt partileri üzerinde sallandırılan Demokles'in Kılıcı olan parti kapatmaya son verilmesi,

- İstanbul Sözleşmesi'ne geri dönülmesi, kadına yönelik sınır tanımayan erkek şiddetinin sonlandırılması için etkin yasa ve önlemlerin alınması,

- Cezaevlerinde artan şüpheli ölümlerin, işkence ve hak ihlallerinin önlenmesi, siyasi tutsaklara özgürlük ve tecridin kaldırılması,

- Alevi halkının, Cemevlerinin ibadethane statüsünün kabul edilerek, bu statünün gerektirdiği tüm hakların tanınması, din derslerinin zorunlu olmaktan çıkarılması, Madımak'ın utanç müzesi yapılması... gibi taleplerin kabul edilmesi,

- LGBTİ+'ların ortak taleplerinin yasal güvenceye alınması...

c – Ekonomik ve sosyal mücadele hedefleri,

- Deprem bölgesinde halkın acil ekonomik, sosyal ihtiyaçlarının karşılanması için hükümet üzerinde basıncın sürdürülmesi,
- Çalışmak insani ve yaşamsal bir haktır, herkese çalışacak iş imkanı sağlanması,
- Dünya’da gelişen trend ile paralel iş günü çalışma saati 6 saate düşürülsün. İş saatlerinin düşürülerek herkese iş imkanı sağlanması,
- İş kazalarına (cinayetlerine) karşı etkin yasal ve saha önlemlerinin alınması,
- Sendikalaşmanın önündeki yasal ve idari engellerin tümüyle kaldırılması,
- Asgari ücret uygulamasına son verilmeli, çalışanların yaşamını sürdürecektir ücretin işçilerin söz ve karar sahibi olduğu mekanizmalarda belirlenmesi,
- Başta Kürdistan’da olmak üzere doğa, çevre ve antik kültürel değerleri sulara gömen, talan eden ve ömrü 50 70 yıl arası olan baraj, hidroelektrik santralleri, maden ocakları ve betonlaşma inşaat uygulamalarının ilgili bölge halkının referandumuna sunulması...

Bu talep ve hedefler doğrultusunda herkesi birlikte ses vermeye ve mücadele etmeye çağırıyoruz.

Mart 2023

Kürdistan Komünist Partisi – KKP

*Sömürgeciliğe ve kapitalizme karşı
geleceğe dair bir umudumuz var!*

*Kürdistanlı sosyalistleri, komünistleri;
umudu yaşamla buluşturacak
KKP saflarında örgütlü mücadeleye
çağırıyoruz!*

Anadilde eğitim sağlansın!

Anayasa'da Kürt varlığı tanınsın!

Rojava'ya saldırılar durdurulsun!

Kürt halkının iradesi tanınsın!

Tecrit sonlandırılınsın!

İstanbul sözleşmesine dönülsün!

Cemevlerine ibadethane statüsü tanınsın!

Herkese çalışacak iş sağlansın!

İş saatleri düşürülsün!

Doğa talanına son verilsin!

an yekîti... an yekîti... an yekîti...